

FARNÍ LIST KAPLICKA č.4/12



**Měsíčník těchto farností
římskokatolické církve:**

Kaplice

Malonty

Omlenice

Blansko

**Dolní
Dvořiště**

**Rychnov
nad Malší**

**Rožmitál
na Šumavě**

**Pohorská
Ves**

Cetviny

**Pohoří
na Šumavě**



*P. Josef Jílek, mučedník
rodák z Výchně u Kaplice
náš vzor a patron*

DUBEN 2012

Bratři a sestry!

Prožíváme radostnou velikonoční dobu a tak bychom se měli nechat radostí prostoupit a předávat jí dál, tak jako nám jí např. předávají děti svými obrázky, tak jak to chce udělat i tento časopis. Radost nám dává především setkání se Vzkříšeným, pojďme ho na úvodní straně tedy o tento zážitek prosit:

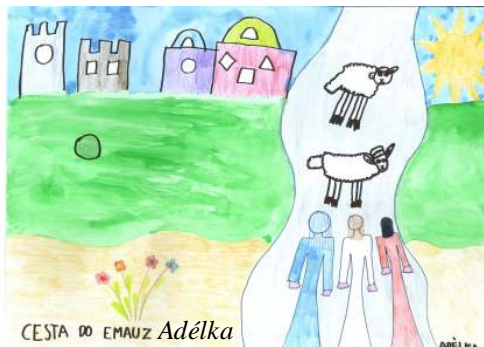
P. Pavel

Vzkříšený Pane Ježíši, po svém zmrtvýchvstání ses znovu setkal se svými učedníky. Šel jsi z emauzskými učedníky, kteří byli na útěku před sebou samými a před svým zklamáním. Mluvil jsi s nimi tak, že jejich srdce začalo hořet. Lámal jsi s nimi chléb a oni tě poznali. Také se mnou se chceš setkat jako vzkříšený v každém slavení eucharistie. Zde jsi mezi námi a lámeš nám chléb, aby se i nám otevřeli oči a my tě poznali.

Se svými učedníky ses setkal uprostřed noci jejich marnosti u Genezaretského jezera. Celou noc pracovali nadarmo. Náhle jsi stál u břehu a oslovil jsi je. A když se jejich síť najednou naplnila, poznal tvůj nejmilejší učedník: „Pán je to!“ (*Jan 21,7*)

Také se mnou jsi uprostřed všedního dne, v mé práci, při jednání s druhými, při společném jídle. Otevři mé oči, abych tě poznal při všem, co konám. Potom proměníš moji noc marnosti v zářící ráno, moji osamělost a šed' mých všedních dní ve zkušenost tvé milující blízkosti.

modlitba Anselma Grüna z knihy Důvěrná slova



Náměty ke křesťanskému životu

PASTORAČNÍ SLOVO P. PAVLA



Přátelé,

Velikonoce měly obnovit naši víru – náš vztah k Ježíši a k Otci.

Na Květnou neděli jsme si mohli uvědomit, že Pán s pokorou přichází ke každému z nás, aby vešel do našeho srdce. Je připraven snášet naše zrady, naše nevěrnosti, naše hříchy, jimiž mu ubližujeme a které ho v naší duši mohou i zahubit. Chce totiž to vše nést na sobě a mocí své lásky to zničit.

Při našich velikonočních večerech jsme se snažili vytvořit společenství u stolu Páně. Učili jsme se přijímat jeden druhého. Víme, že Ježíšovi učedníci nedržely vždy zajedno a že se protivili i samotnému Pánu Ježíši. Přesto jim Ježíš s láskou umyl ten večer nohy. Nevím, jak by to vypadalo s námi, kdybychom měli svým spolustolovníkům umývat s láskou nohy. Asi bychom včas od večere utekli. Neumíme ještě přijímat jeden druhého. Máme se stále co učit.

Budu se snažit druhé přijímat takové jací jsou a alespoň v duchu jim umývat nohy.

Na Velký pátek jsem hovořil o tom, že život se rodí ze smrti. Vidíme to často v přírodě. Věřme, že to je i v duchovním slova smyslu. Oběť je nutná pro život.

Místo, kde byl Ježíš ukřižován a pohřben nazývá evangelista Jan zahradou. Jistě chce poukázat na zahradu ráje, do níž se vchází skrze kříž a hrob. Ale i prostá symbolika zahrady je dosti obsažná. Po zimě, která symbolizuje smrt, přichází jaro a zahrada ožívá novými květy. Podobné je to i s námi i s našimi neúspěchy. I z nich může vyrašit něco nového.

Budu se snažit i v temných událostech a prožitcích vidět následný pozitivní aspekt.

V neděli Zmrtvýchvstání Páně jsem vyprávěl dva příběhy: O malém Michalovi, který zpíval své sestřičce ukolébavku už v době, kdy byla ještě pod srdcem maminky. A když se pak narodila dříve, než měla a musela být ve vážném stavu dána do inkubátoru, maminka ho vzala ke sestřičce a Michal začal zpívat písničku. Najednou se holčičce udělalo lépe, začala sama spontánně dýchat a byla zachráněna. Hle jak blízkost milujícího bratra a jeho láska způsobila vzkříšení. Podobný byl i druhý příběh – o ženě, která byla svým mužem ponižována. Nepřestala ho však mít ráda. A když, díky své pyšné sebejistotě se vážně zranil v temném sklepe, vytrvala v nemocnici u jeho lůžka a pomohla mu tak k uzdravení těla i duše.

Láska uzdravuje a léčí. Vyprosme si ji a nechme ji proudit ve svém okolí.

Noc marnosti

(Jan 21, 1-5)

Ježíšovo zjevení na Tiberiadském jezeře je příběhem

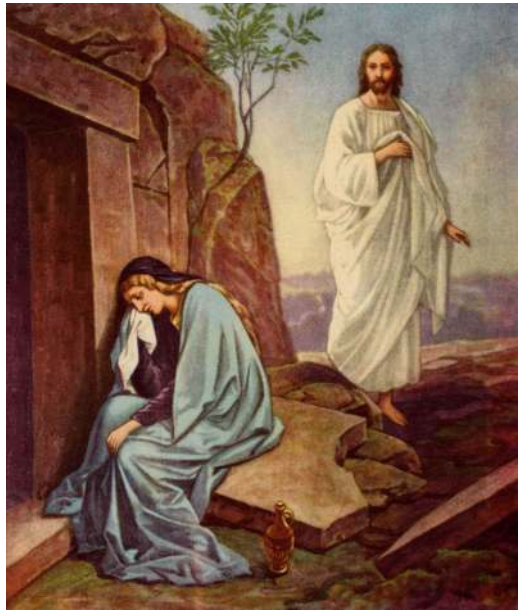
vzkříšení uprostřed našeho všedního dne. Učedníci jsou zase u své každodenní práce. Jejich sedm. Sedmička je číslo proměny: vždycky znamená, že se spojuje pozemské s nebeským, že se nebe a země vzájemně dotýkají. Zdá se, že těchto sedm učedníků bylo pospolu víceméně náhodou, ale setkáním se Vzkříšeným se z nich stalo svaté společenství, společenství, ve kterém se stává tajuplným středem sám Ježíš. Najednou vzniká soužití, atmosféra, ve které nad nimi stojí otevřené nebe.

Na začátku vyznívalo toto soužití spíše naprázdno - trpěli marností všeho konání. Taková zkušenost dnes mnohé trápí. Mají pocit, že je všechno zbytečné, marné, jsou frustrováni, zklamaní. To všechno přece nemá smysl. Proč se ještě namáhat? Nic z toho přece nebude. Proč na sobě ještě pracovat? Stejně upadneme znovu do stejných chyb. Pocit marnosti nás okrádá o energii, kterou potřebujeme k životu, a zraňuje nás. Zbytečnost je zkušenost, o níž mluví bible na mnoha místech. Takovou zkušenost marnosti udělal například Job. Stěžuje si, že se nadarmo namáhá (Job 9,29) a útěcha jeho přátel vyznívá do prázdna. Utěšují ho přeludy (Job 21,34). Prosebník ze 73. žalmu učinil zkušenost, že si zbytečně zachovával ryzí srdce (Žl 73,13). Veškeré jeho kroužení okolo Boží vůle bylo zbytečné. Rouhačům se stejně vede lépe, proč by se tedy měl žalmista ještě plahočit po všechny dny? Všechno je marné. Všechny velké řeči, všechny slavné činy se rozplynou v nicotě: „Každý žitím putuje jak přelud, hluku nadělá, ten vánek pouhý“ (Žl 39,7).

Z marnosti našeho konání nás nevysvobodí, ani když budeme jako učedníci, kteří tak ochotně následovali svého vůdce Petra. Jen s euforií se toho moc nepodaří. Když Petr učedníkům řekl, že jde lovit ryby, odpověděli mu plni nadšení: „I my půjdeme s tebou“ (Jan 21,3). Doufají, že by jim Petr mohl ukázat cestu k úspěšnému životu. Mnoho lidí dnes poslouchá nějakého samozvaného guru, který se vyzná v každé situaci. Fascinováni tím, co z něho vyzáří, nastupují do člunu v nadějí, že od této chvíle bude všechno lepší. Ale stejně jako učedníci musí i oni na vlastní kůži poznat, že je to všechno nadarmo. „Té noci však nic neulovili“ (Jan 21,3). Všechno je marné. A je noc, takže skrze tmu nevidí. V jejich nitru je temno, pocit zbytečnosti. Společný člun je veze ještě hlouběji do noci.

Do tohoto šedivého rána marnosti a bezúčelnosti vstupuje Ježíš. „Když začalo svítat, stál Ježíš na břehu“ (Jan 21,4). Kdo v noci trpí marností všeho svého snažení, touží po ránu. Ne každé ráno ale přinese útěchu. Existují i rána šedi v a bezúčelná, kdy se Člověku vůbec nechce vstát, protože nevidí smysl prožití tohoto dne. Na břehu však stojí Ježíš. Učedníci jsou ještě v člunu na moři - ještě ve světě nevědomí, ve světě svých snů. Ježíš vstupuje do jejich života z jiného světa. Učedníci ho nepoznávají, ale on s nimi navazuje kontakt. Ptá se jich: „Děti, nemáte něco k jídlu?“ Ježíš je nazývá „dětmi“, protože jsou ještě nevědoucí. Ačkoli to byli zkušené rybáři, nechápali, na čem v jejich životě záleží. A tak jim Ježíš ukazuje cestu. Bere je do své školy. Jejich namáhaje skutečně zbytečná - namáhají se pro nic. Aby byl jejich život opravdu hodnotný, potřebují jít jinými cestami, ale těm se naučí teprve, když připustí, že jsou děti, že když jde o něco podstatného, jsou všechny jejich schopnosti k ničemu. Kde prožíváš ve svém životě marnost? Kde máš pocit, že to všechno nemá smysl, že je všechno zbytečné? Možná sis dával zbytečně takovou práci se svými dětmi: jdou úplně jinými cestami a jejich směřování ti připadá jako bloudění. Asi byla Tvá práce marná. Nevidíš úspěch. Marné se namáháš stát se jiným člověkem - stále znovu padáš zpět. Zastav se ve své zbytečnosti u Ježíšových slov: „Děti, nemáte něco k jídlu?“ Nemáš nic, co by Tě skutečně živilo? Ježíš přichází na břeh Tvého šedivého rána. Oslovuje Tě, aby Tvůj život dnes nebyl marný, aby se Ti dnes dařilo, aby Tvůj život nesměřoval do prázdna, ale aby byl zdravý a plný.

Setkání s Boží láskou



V době velikonoční moc ráda čtu krásné texty z Písma o setkání učedníků se vzkříšeným Pánem. V neděli, na Boží hod velikonoční, P.Pavel ve svém kázání řekl: „Ježíš byl vzkříšen Otcovou láskou a stále víc si myslím, že také láskou těch, kteří se toužili s ním setkat...“

Ježíš po svém vzkříšení se neukázal zákoníkům ani farizeům, ale ukázal se těm, kteří ho milovali... Láska působí Vzkříšení...“

My dokážeme žít jen tehdy, máme-li jistotu, že nás někdo miluje... Je zde Někdo, kdo nás nesmírně miluje, kdo pro nás zemřel a z mrtvých vstal, kdo čeká na tu lásku naši, aby se nám mohl dát poznat...“

Marie stála venku před hrobem a plakala... Ježíš jí řekl: „Proč pláčeš? Koho hledáš?“ V domnění, že je to zahradník, mu odpověděla: „Jestliže tys jej, pane, odnesl, řkni mi, kam jsi ho položil, a já pro něj půjdu.“ Ježíš jí řekl: „Marie!“ Obrátila se a zvolala hebrejsky „Rabbuni“, to znamená „Mistré“. Jan 20, 11-16

Když byl spolu s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim. Tu se jim otevřely oči a poznali ho... Řekli si spolu: „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“ Lk 24, 30-32

Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se doprostřed a řekl: „Pokož vám.“

Potom řekl Tomášovi: „ Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věř!“ Tomáš mu odpověděl: „ Můj Pán a můj Bůh.“ J 20, 26-28

Ve středu velikonočního oktávu jsme četli ze Skutků apoštolů o uzdravení chromého. Petr chromému řekl: „Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod!“ Vzal ho za pravou ruku a pomáhal mu vstát. A v tom se chromému zpevnily klouby, vyskočil na nohy, vzpřímil se a začal chodit. Vešel s nimi do chrámu, chodil, skákal radostí a chválil Boha. Sk 3, 6-8

V noci ze středy na čtvrtek se mi silně rozbolela hlava. Čtvrteční ráno jsem vstávala s migrénou a přemýšlela, jaký lék si vezmu. Místo léku na migrénu jsem si však vzala do rukou Písmo a pokračovala ve čtení Skutků apoštolů. Apoštol Petr promluvil k izraelskému lidu, aby jim objasnil uzdravení chromého člověka. Říká jim: „A protože tento člověk, kterého tu vidíte a poznáváte, uvěřil v Jeho jméno, moc Ježíšova mu dala sílu a zdraví – a víra, kterou jméno Ježíšovo v něm vzbudilo, úplně ho uzdravilo před vašimi očima.“ Sk 3,16

Tento text mne natolik oslovil, že jsem v modlitbě poprosila Pána o své uzdravení. Pak jsem si připravila snídani a dala se do práce. Během dopoledne mě přestala bolet hlava. Jako lékař jsem si prožila uzdravení bolesti hlavy skrze víru. Díky Tobě, Pane!

Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. Fp 4,6

Milena Voldřichová

Pojďte, namalujeme si sluníčko!

Dovolte mi, abych zde napsala o své práci s dětmi v kroužku výtvarných činností. V tomto kroužku se scházíme od roku 2006, jednou za čtrnáct dní na faře. Co mne vedlo k založení kroužku? Jednak snaha vytvořit skupinku dětí, které by spojovalo přátelství ze společně prožitých chvil a radost z tvořivé činnosti. Dalším důvodem bylo, že si uvědomuji, že dnešní uspěchaná doba dluží většině dětí čas nás dospělých. Děti sice mají velké množství krásných hraček, dovedou se bez problémů orientovat na počítači a rády sledují televizní programy. Často jim však chybí vlastní fantazie a tvořivost, příliš je ne baví vyslechnout si četbu, některým dětem dělá potíže výslovnost a vyjadřování. Pro rozvíjení těchto schopností jsou vhodné právě výtvarné činnosti. Je to oblast, která nabízí mnohostranné využití také v estetické a citové výchově.



Každé naší výtvarné činnosti předchází pozorování, četba, vyprávění nebo rozhovor s cílem vzbudit zájem dětí. Učím je dívat se kolem sebe, vidět a citově prožívat krásu stvořeného světa. Například barevnost světa je dar, který si často neuvědomujeme. Stačí si však vzpomenout, s jakou netrpělivostí čekáme po dlouhé šedobílé zimě na jarní slunce, zelenou trávu a barvy prvních květů. S dětmi si o barvách často povídáme, učím je rozlišovat teplé a studené odstíny barev a přiřazujeme je k ročním obdobím. Je zajímavé nechat děti vyjádřit barvou pocity a nálady - radost, strach, bolest). Děti rády zkouší prolínání barev - vlévání barevných řek do moře- a vznik nové barvy. Na farní zahradě pozorujeme odstíny zelené a proměny tvarů a barev mraků. Děti se naučily požívat i některé nekonvenční techniky, například lavírování, odkrývací techniku, koláže, gumotisk a frotáže.

Pestrý je i tematický výběr, využívám námětů, které nabízí roční období, liturgický kalendář a vhodné náměty z Bible. Tak byly zpracovány náměty Adam a Eva v ráji, Potopa světa, Zvěstování Páně, Betlém, Uvedení Páně do chrámu, Křest Páně, vjezd Ježíše do Jeruzaléma, Zjevení Panny Marie v Lurdech a Fatimě. Děti se také učily vyrábět figurky z papíru, například Mikuláše, Tři Krále a anděly. Také obrázky, jejichž náměty určuje pan farář a které znáte z oltářů Božího Těla, malovaly děti v našem kroužku. Na závěr každého setkání nám zbude čas na písničku, říkanku nebo dramatizaci pohádky. V poslední době nám Vaneska vždy zahraje na zobcovou flétnu.

Do konce školního roku zbývají ještě tři měsíce. Budeme se nadále scházet ve středu, 15.00 do 16.00 hod. Maminky, budou-li chtít, mohou zůstat a zapojit se do práce. Všichni jste srdečně zváni!

M. Peroutová

Poprvé u stolu Páně v Blansku roku 1856

Pro každou farnost bývá velkým svátkem první sv. přijímání dětí. Jejich přípravě, oddělené od běžné výuky náboženství ve škole a obvykle i od



Kostel sv. Jiří v Blansku s Kaplicí a okolím

Repro J. Siegelbauer, Jižní Čechy (2005), s. 100,

pravidelných křesťanských cvičení,

se také v minulosti věnovala velká pozornost. Podle předpisů z poloviny 18. století si měli kněží častěji na faru nebo do školy svolávat mladé farníky, kteří teprve začínali ke svátostem chodit. Se vsí mírností a přívětivostí je měli výkladem úměrným věku a přiměřeným chápavostí vyučovat základům víry, zvláště pak o svátostech pokání a eucharistie, o jejich účinku a o náležitostech poutivé zpovědi a s užitkem přijatého sv. přijímání. Za dolní hranici se obvykle považoval věk 12 let, ale někdy mohly být ke svátostem připuštěny již desetileté děti. Záleželo na uvážení odpovědného kněze, zda jedince uzná za dostatečně vyspělého. Nebývalo tehdy ničím neobvyklým, že po první sv. zpovědi nenásledovalo hned první sv. přijímání, ale řada malých katolických křesťanů směla ke stolu Páně poprvé přistoupit až po další zkušenosti se svátostnou očistou svého svědomí.

Pro mnoho věřících představovalo první sv. přijímání vyvrcholení jejich uvedení do křesťanského života (tzv. iniciace). Svátost biřmování, u níž tenkrát činil věkový práh sedm let, se do běžnější praxe navrátila až ve druhé polovině 18. století a zejména pak po zřízení českobudějovického biskupství (1785), kdy se jednak přiblížilo biskupské sídlo, ale i biskup sám objížděl v určitých intervalech svoji diecézi. Dlouhodobý vývoj směřoval k tomu, aby se biřmování udílelo mládeži, která již mohla přijímat svátosti pokání a eucharistie.

V 17. a 18. století i později bývalo též mimo naše území zvykem pořádat první sv. přijímání dětí o první neděli po velikonocích (neděle zvaná Provodní či Bílá, *dominica in albis*), tj. v oktávu největších křesťanských svátků, kdy v raných dobách křesťanských nově pokřtění po týdnu hlubšího zasvěcení ve víře odkládali bílé křestní roucho. Slavnostní první sv. přijímání, kolem něhož se postupně rozvinul zvláštní rituál, tak v mnoha ohledech vyjadřovalo úzké sepětí s velikonočními svátky.

Velkou událost prvního sv. přijímání dětí ve farnosti Blansko o Bílé neděli roku 1856 zachytil v pamětní knize tamní farář P. Josef Ernst, zkušený kněz, který dlouhá léta obdělával vinici Páně v Pohorí na Šumavě a do nového působiště nastoupil v říjnu 1855. Dlužno dodat, že pro velmi časný termín velikonočních svátků připadla výše zmíněná neděle již na 30. března, tedy na období, kdy se v chrámových prostorách nepříjemně prolíná chlad s vlhkostí. V sobotu ji předcházející čekala malé farníky zpověď. V neděli ráno se shromáždili ve škole, odkud o sedmé hodině v průvodu za dětskými korouhvemi vykročili do farního kostela sv. Jiří. Tam nejprve na vzbuzení křesťanských ctností víry, naděje a lásky obnovili své křestní sliby, které ovšem kdysi za ně vyřkli kmotři. Stalo se tak v kapli sv. Anny, původně sv. Jana Nepomuckého pod věží, v níž se tehdy stejně jako dnes nacházela křtitelnice. Vyslechli si čtyři promluvy a při obětování vykonali ofěru (symbolický dar). Během mše sv. se zpívala zvláštní píseň k sv. přijímání dětí. K němu přistoupili hned po přijímání kněžským. Oltář obestoupili dva chlapi a dvě dívky s květinami. Jeden z chlapců nesl kříž, druhý velkou voskoviči, jedno děvče na polštářku věneček a druhé bílý šátek – vše na znamení víry, naděje, lásky, ctnosti a nevinnosti, což zaznělo také v promluvách. Toho dne k sv. přijímání přišlo 80 dětí, z nich 35 vůbec poprvé. Jak pan farář na závěr svého zápisu poznamenal, při opravdu dojemné a povznášející slavnosti pro něho, pro rodiče i pro děti mnohým tekly slzy. *Sp.*

Pošli mi anděla vzkříšení

modlitba Anselma Grüna

Vzkříšený pane, Ježíši Kriste, ty jsi zlomil moc smrti. Vstal jsi z mrtvých a jsi se mnou. Dej mi skrze své vzkříšení odvahu, abych i já povstal z hrobu své sebelibosti, svého strachu, své temnoty a své deprese.

Někdy bych chtěl raději zůstat ležet v hrobě, i když je tam chlad a temno.

Připadá mi to snazší, než se vystavit životu a být zranitelný.

A přece, když se podívám na tebe, cítím i v sobě puzení vstát, setřást okovy, které mě drží v zajetí. Sešli mi anděla vzkříšení, aby také ode mě odvalil kámen, který mi brání v životě a blokuje mě, že nemohu vyjít sám ze sebe.

Máří Magdaléna se s tebou setkala a ty jsi ji oslovil jejím jménem. Prožila, že tvé slovo lásky, které během tvého života od tebe slyšela, trvá také po smrti.

Nemůže vypadnout z tvé lásky.

Daruj také mně jistotu, že ve smrti nevypadnu ze tvé lásky, že mě stejně jako Máří Magdalénu přijmeš slovy lásky.

O těchto velikonočních svátcích myslím na všechny lidi, kteří mají strach ze smrti. Osvoď je od jejich strachu. A myslím také na ty, v nichž se Velikonoce neuskutečnily, kteří stále ještě leží v hrobě svých depresí a bezútěšnosti.

Dej ať světlo velikonoční svíce pronikne také jejich temnotu a prozáří je.

Ať je síla tvého vzkříšení posílí, aby našli odvahu vstát a prožít velikost a svobodu tvého vzkříšení na vlastním těle. Ať všichni společně povstaneme k životu. Amen.

110. výročí narození biskupa Josefa Hloucha

(z *Pastýřského listu biskupa Jiřího Paďoura*)

Drazí věřící,

chceme v celé diecézi vzpomenout na vzácného člověka, kterého starší generace chová v srdci s posvátnou úctou: Otce biskupa ThDr. Josefa Hloucha. V pondělí 26. března to bylo 110 let od jeho narození. Toužím spolu s vámi poděkovat Pánu Bohu za jeho život a službu českobudějovické diecézi. Chci využít této příležitosti k zahájení „Roku otce biskupa Hloucha“.

Narodil se 26. března 1902 v Lipníku u Třebíče. Kněžské svěcení přijal 5. července 1926. Jeho světitel byl arcibiskup Prečan.

V roce 1934 byl promován na doktora teologie a posléze se stal docentem a řádným profesorem.

V létě 1947 (bylo mu 45 let) byl papežem Piem XII. jmenován 9. českobudějovickým biskupem.

Svého úřadu se ujal v neděli 7. září 1947. Neuvěřitelně brzy po svém nástupu si získal srdce všech lidí, katolíků i nevěřících.

Po únoru 1948 byl internován, izolován a odstraněn ze své diecéze.

Niterný vztah k diecezánům vyjádřil v básni „Milion duší“. Z jeho rozjímání vznikla slavná „Minutěnka“, několikrát a nyní znovu vydaná.

9. června 1968 se vrátil do diecéze, ke katedrále a na biskupství.



Za čtyři roky, 10. června 1972 zemřel v pověsti svatosti. Ve své závěti napsal: „Všechny vás v srdci na věčnost nesu“.

Pomodleme se za něj na prahu jeho jubilea.
Otče náš...Zdrávas Maria...

Svatý Josefe, svatý Mikuláši,
svatý Jene Nepomucký, svatý
Jene Neumane, orodujte za nás.



Stalo se...



V neděli 18.3. v našich farnostech sloužil mše sv. Ondřej Urbisz. Pro zpestření postní doby jsme se domluvili, že on přijede do mých farností a já do jeho. (Křemže, Zlatá Koruna, Brloh) Odpoledne pak byla v Kaplici beseda s otcem Ondřejem. Přišlo sice jen pár lidí, ale byly to pěkné chvíle, kdy se hovořilo o církevní situaci u nás a také o situaci v Polsku.



Schůzka farní rady ve středu 14.3. v Kaplici byla zpestřena oslavou narozenin akolyty Jirky Klimeše. Všichni přítomní mu popřáli zdraví a Boží požehnaní. V březnu měl také „půlkulaté“ narozeniny náš kostelník Jan a varhaník Jiří. Kvůli nemoci jsme to na faře neslavili, tak dodatečně jim přejeme pevné zdraví a Boží pomoc.



Po velikonocích se ubytovaní na faře v Blansku (zvláště zedník Pavel) dali do malování části kostela v Blansku. Restaurátor p. Štork zase začal kompletovat restaurovaný boční oltář. Přijďte se na to pěkné dílo podívat! Další fotografie zachycuje předání darů od přátel z Německa pro naši práci s dětmi i pro naši charitativní činnost. Přivezl je p.Proksch. Díky!



K užitečnému prožití postní doby patří i účast na rozjímání křížové cesty Kristovy. Konali jsme je v našich farních kostelích, ale i venku. Tyto dvě fotografie jsou z křížové cesty nedaleko Cetvin. Rakouští křesťané bohužel nepřišli, a tak jsme se tu sešli jen z našich farností a po rozjímání jsme se ještě prošli spodní cestou kolem řeky Malše zpět ke kostelu.



V závěru postní doby – v sobotu před Květnou nedělí se koná v Českých Budějovicích diecézní setkání mládeže s biskupem. I z naší farnosti a z Vyššího Brodu se mladí zúčastnili.

Na dalším snímku je Dana Tichá, která v kostele v Rožmitále na Šumavě v sobotu 31.3. poprvé přistoupila ke stolu Páně. Potom následovala na faře i skutečná večeře – podobná té,



kterou slavil Ježíš o Velikonocích se svými učedníky. Podělili jsme se o maso z beránka a také o nekvašené chleby a červenou omáčku. Připomněli jsme si nejen velikonoční události z dějin Izraele a dějin církve, ale i to, že každý život souvisí s obětí. Zvíře musí zemřít, aby se stalo naším pokrmem. Také Bůh v Kristu umírá, aby nám předal nový život.



Společná večeře se stala také oslavou prvního svatého přijímání naší sestry Dany. Sešlo se nás zde celkem dost – je vidět, že zdejší společenství opravdu funguje. Společné jídlo by mělo být něčím typickým pro křesťany, protože se stalo i znamením společenství s Bohem.

Nescházíme-li se také alespoň někdy u stolu při jídle, pak je něco mezi námi v nepořádku.



Květná neděle v Malontech by se mohla spíše jmenovat nedělí bílou, neboť průvod s ratolestmi jsme konali ve sněhu. Poslední záchvěv zimy však nezničil ani květy ratolestí, ani naši radost z přicházejícího nového života v Kristu. Průvod jsme letos dělali od kříže, kde je i nádherný výhled. Mohli jsme si tak připomenout i Kristova slova o vyvýšení Syna člověka



Kříž opravdu otevírá nové obzory. Cesta k nim vede i skrze pokoru jíž jsme si připomněli při oslavě vstupu Ježíše do Jeruzaléma na oslátku. Pašije nám připomněly i lidskou zradu. Jak rychle lidé změnili výkřik „Hosana“ za „Ukřizuj“! Nejednáme někdy podobně, když oslavujeme Krista v kostele, ale zapíráme ho při setkání s bližním? *foto je z Kaplice*



Velikonoční večeře jsme pak konali ještě v dalších našich farnostech. Postupně – od soboty po čtvrtek. V Omleničce jsme zasedli ke stolu na Květnou neděli večer (foto vlevo) a v Dolním Dvořišti, kde byli i Rychnovští, v pondělí. Beránka připravoval i s červenou omáčkou kuchař na faře – Václav Bárta. Všem moc chutnal.



V Malontech, kde jsme se sešli v úterý u Otů, večeři připravila Růženka. Také výbornou. Zde jsme použili i četby modliteb a úryvků z Písma, tak jak to probíhá při sederové večeři, a jak to nejspíše probíhalo i při poslední večeři Ježíšově. Po společném jídle následovala meditace, připomínající Ježíšův modlitební boj v Getsemanech.



Také v Blansku jsme se sešli u společného stolu na faře. Při večeři jíme nejen beránka v červené omáčce s nekvašenými chleby, ale přijíme si červeným vínem – nápojem radosti, i bolesti. Další obrázek je už ze Zeleného čtvrtka – ze mše sv. v Kaplici na památku poslední



večeře Páně. Svaté přijímání probíhá přímo u oltáře, kde lidé nejprve přijmou Tělo Páně a pak Krev Páně napitím z kalicha. Po mši sv. je také v Kaplici na faře připravena večeře. Zúčastnilo se jí asi dvacet bratří a sester. Tyto večeře mají neopakovatelnou atmosféru, cítíme sounáležitost mezi sebou a také skrytou přítomnost Ježíšovu.



Po večeři odcházíme tak jako apoštolové do „Getsemanské zahrady“ – kterou je pro nás kostel sv. Floriána. Zde se uprostřed květů nachází svatostánek pod nímž je na plátno promítán obraz Krista modlícího se v Getsemanech. Zpíváme písně z Taizé a žalmy o utrpení. Čteme příslušné texty z Písma, modlíme se a setraváváme v tichu. Snažíme se odpovědět na



Kristova slova:
„To jste nemohli
jedinou hodinu
bdít se mnou?“

Velikonoční program se konal také na Svatém Kameni, protože zde trávili týdenní rekreaci na ubytovně Červeného kříže lidé z Prahy, kteří se zde účastnili rozjímání křížové cesty s komentářem namluveným R. Lukavským plátně na Bílou sobotu.





Bílá sobota – den, kdy Kristovo tělo leželo v hrobě. V tento den se koná tichá soukromá modlitba u Ježíšova hrobu. Lidé se zde střídali



od rána do večera. V Kaplici se zde konaly i přípravné obřady před křtem dospělého – volba křesťanského jména, pomazání olejem a další.



V 1/2 9 večer začala Velikonoční vigilie zapálením ohně. Připomíná Boží lásku skrze niž je všechno stvořeno i obnovováno. Mojžíšovi se Bůh zjevil právě v ohni a očištný oheň je uváděn i v knize Zjevení, jako konec starého světa a počátek nového. I my stojíme na počátku



nového života, zvláště katechumen Honza. Do nového života v obnoveném světě vstupujeme vedeni Kristem, i nás do chrámu vedla velikonoční svíce – paškál, představující zmrtvýchvstalého Krista. Světlo paškálu rozsvítilo svíčky všech přítomných a doufám, že i srdce.



Po kázání v němž jsem vzpomněl i na příběh orla, který vyrůstal mezi slepicemi, s nimiž zobal zrní a který po přeletu jiného orla pocítil volání vznést se k výšinám, následuje křest Jana Proksche. Křest je také momentem, který může pohnout člověkem směrem k duchovním výšinám. Jen se nesmíme dívat příliš k zemi (materii) abychom nepodlehli pokušení dále „zobat se slepicemi“ – to co je na zemi. Pak bychom se nikdy nevznesli nad svět uzavřený našim sobectvím. Voda, podobně jako oheň, ukazuje k počátku nového života, který pokřtěný dostává



Pak následuje pomazání olejem – znamení vyvolení k zapojení se do Kristova poslání království nad světu silou obětavé lásky, kněze-zprostředkovat druhým vztah s Bohem, a prorokálně hlásat Boží pravdu. Oblečení do bílého roucha pak prosvětlo pokřtěného a stalo se znamením



obléknutí se v Krista. Vztah k Pánu i jeho Tělu – církvi byl pak ještě prohlouben přijetím svátosti Jeho Těla a Krve, která nás spojuje s ostatními křesťany a vytváří z nás jeden organismus s jedním srdcem a jedním Duchem.

Velikonoce v Malontech



Kvůli opravám klenby po celý rok slavíme bohoslužby v kapli sv. Barbory. První foto zachycuje modlitbu s tvářemi k zemi na Velký pátek.



Také v Malontech zapalujeme oheň. Venku sice prší, ale déšť ho neuhasí, stejně jako se píše v Písmu: „zátopy vod lásku neuhasí“ Oheň pak zapálí paškál a ten zase svíčky, které máme v rukou.



Plamínek svojí svíčky – představující také naši víru, naději a lásku – však musíme chránit, aby nám ho vír ži vota neuhasil.



Ochrání nám ho přebývání v chrámu a také možnost zapálit si ho od druhých, kterým tento plamen hoří. Předáváme tento plamen dále, nenechme si ho pro sebe!



Světlo svící, naplňuje chrámový prostor, stejně jako světlo Kristovo celý svět. Zaznívá velikonoční chvalozpěv Exultet a pak Boží slovo, které také má v sobě energii k prozáření potemnělých duší.

pš



ferdinand Kindermann

O Kindermannovi se ve farním listu psalo už v květnu 2011, ale je třeba ještě dodat, že:

Ferdinand Kindermann nastoupil v roce 1771 jako farář v Kaplici, kde toho času bylo špatné školství. Byla tam jen jednotřídková, do které chodili malé i velké děti, byli neukáznění, dělali, co chtěli. Do školy chodili jen, když neměli co dělat, museli doma pracovat. Školní docházka ještě tenkrát nebyla povinná.

Když byl v týdnu nějaký svátek, tak děti

zůstali doma hned celý týden, aby nemuseli platit školné. Protože učitelé museli být z čeho živi, platilo se každý týden, ale chudí byli z toho osvobození. Na vesnici platili často deputátem, jako například ovsem, žitem, apod. Od obce dostali učitelé jen 60 grošů. Naopak sluhům, kteří sloužili pánům, se dávalo 3krát tolik.

Také se stalo, že někteří rodiče dávali své děti školit od starých, chytrých vojáků. Učitelům tedy nebylo opravdu co závidět.

To vše se ale po příchodu faráře Kindermanna v Kaplici změnilo, neboť on sám tyto podmínky znal. Vyrostl v chudé rodině ze 6 sourozenců, tudíž musel už jako dítě pracovat. Na učení měl málo času. Díky své veliké píli a horlivosti se dostal ke studiu. Celý život se stále učil. I z Kaplice ještě jezdil do Augustiniánského kláštera a do školy Marie Terezie do Vídně. Získané vědomosti využil i v Kaplici, kam přijížděli učitelé zdaleka, aby si osvojili Kindermannovi úspěchy ve vyučování a ve výchově mládeže. Hrabě Buquoy a Schwanzenberg, kteří působili jako patroni nad školským majetkem, ho podporovali. Už v druhém roce působení Kindermanna v Kaplici, kde mu byl učitel Anton Holí velkým pomocníkem, byla zřízena druhá třída. Druhým učitelem byl výrobce pušek.

Ferdinand Kindermann působil v Kaplici do roku 1775.

napsala Ema Kletzenbauerová



Oznámení

◆ ÚČELOVÉ SBÍRKY V POSLEDNÍ DOBĚ v Kč

	Kaplice	Malonty	Rych+D.Dvoř.	Omlenice	Blansko	Rožmitál
Svatopetrský haléř 17.2.	2018	635	266	675	119	60
Na katedrálu 8.4.	2502	1590	293	295	494	360

Jménem obdarovaných děkujeme všem dárcům: Pán ať vám odplatí vaši štědrost.

◆ **PODĚKOVÁNÍ** Jménem Římskokatolické farnosti Rychnov nad Malší děkuji rodině Harazinově za dar na potřeby kostela v Rychnově ve výši 10 tis. Kč. Pán ať vám odplatí!

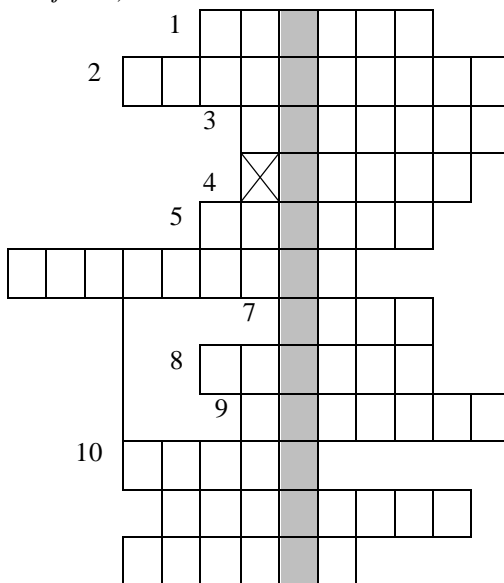
◆ **EVOLUCE A PROBLÉM ZLA U TEILHARDA de CHARDIN** je název přednášky, které se uskuteční v **Třeboni na faře** ve čtvrtek 26.4. od 18.30. Zájemci o dovoz ať se přihlásí u P. Pavla

Křížovka

Skutečně milovat znamená darovat sám sebe druhému, aby se on více ...

(Dokončení citátu Madeleine Delbrêl najdete v tajence.)

1. Poutní místo na Moravě.
2. Císař který povolil vyznávání křesťanství v Římské říši.
3. Původní papežská bazilika v Římě.
4. Nástupce svatého Petra.
5. První český kronikář.
6. Otec Jana Křtitele.
7. Pokrm Izraelitů na poušti.
8. Židovský svátek nekvašených chlebů. 6
9. Polská světice z přelomu 12. a 13. století.
10. Izákův syn.
11. Žena která podle tradice podala Pánu Ježíši roušku.
12. Odznak arcibiskupské hodnosti.



Připravil Jiří Pavlíček, Převzato z farního časopisu farnosti sv. Terezičky v Praze Kobylítku
Tajenka z minulého čísla: ODPUŠTĚNÍ

Uvedení do problematiky:

Už Koncil pravil, že nestačí, aby se při bohoslužbách zachovávaly zákony jejich platného konání, ale "aby se jich věřící zúčastňovali uvědoměle, aktivně a s duchovním užitekem". S většinou katolické menšiny u nás sice slova konstituce O posvátné liturgii ani "nehnula", jenomže našlo-li se pár spravedlivých v Sodomě, najdou se uvědomělí aktivní laici i v našich podřimujících farnostech. Podívejme se dnes zblízka na několik druhů těchto příkladných jedinců, lépe řečeno, osob s osobitým osobním povoláním, které jsou ozdobou, chloubou a hybateli každé katolické farnosti:

Bratr Vstavač aneb laický ceremoniář

Jedná se o nediskutovatelnou, i když neformální autoritu farního společenství obdařenou výraznou dávkou osobní statečnosti a autonomie. Nezřídká se tato služba překrývá s funkcí kostelníka. Bratr Vstavač se obvykle vyznačuje latentní znalostí liturgických předpisů nebo alespoň jejich místní varianty v podobě tradic zděděných po předcích. Ve společenství proto zastává službu laického ceremoniáře. Jde o službu neplacenou a dotyčný jedinec se do ní jmenuje aktivně a uvědoměle sám.

Z toho vyplývá jeho specifické místo ve společenství Božího lidu: při méně obvyklých a tudíž choulostivých slavnostech liturgického roku jako jsou Vánoce, Velikonoce apod. jediný bratr Vstavač s jistotou ví nebo spíše intuitivně vycítí, kdy se má vstávat a kdy sedět, případně klečet. Zvláště pro náhodně příchozí nebo tzv. jednoráčáky je jeho služba nepostradatelná. Rovněž jste-li v některé farnosti hostem, měli byste se snažit dle katolického kostelního bontonu urychleně identifikovat místního bratra Vstavače a veškerá liturgická gesta vykonávat takřkajíc pod jeho taktovkou.

Sestra Klekánice

evidentně nejzbožnější žena farnosti bývá prodchnuta silnou mariánskou nebo jinou partikulární úctou. Její rolí je dávat všem dobrý příklad a tím pozvedat duchovní úroveň farnosti. Většinou diriguje farní obec ke zvýšení výkonů ve vnějších gestech zbožnosti, tzn. určuje, kdy se má klečet. Pro tuto službu mívá výrazné charisma: tam, kde se může stát či sedět, sestra Klekánice si raději klekne, čímž dá průchod své niterné zbožnosti, a tím vede ostatní naprosto nenásilně k následování. Ráda takto příkladně pokleká ve frontě na svatě přijímání, ale její služba se tím rozhodně nevyčerpává; i při závěrečném požehnání, kdy kněz vyzve stojící shromáždění slovy: "skloňte se před Bohem a přijměte požehnání", sestra klekánice padá bez váhání a bez prodlení na kolena, čímž strhává váhavé věřící, kteří si nejsou zcela jisti, co se právě patří.

Výjimkou zpravidla bývají závěrečné sloky mešních písní nebo jiné příležitostné zpěvy na závěr (Svatý Václave, Tisíckrát pozdravujeme tebe, Sbohem má radosti apod.), při nichž Klekánice nutí lidi stát a vytrvat až do poslední strofy, a poté ještě zakleknout k "Pochválena a pozdravena" a následné domodlovací sekvenci, zatímco pan farář s ministranty je už dávno v sakristii (ne-li na další mši svaté). Dojde-li někdy ke kolizi rolí s bratrem Vstavačem, vítězí sestra Klekánice, a to pro svou nespornou morální převahu.

Sestra Viktorka

zahajuje při absenci varhaníka ve všedních dnech společný zpěv. Mnohdy bývá terčem kritiky reptavého lidu Božího, jelikož nasadila příliš vysoko nebo příliš nízko, protože to moc žene, anebo naopak natahuje... zkrátka potenciální mučednice společenství.

Pokud však sestra Viktorka náhodou chybí, všichni rázem docení její význam i velikost její oběti pro obecné blaho dobrovolníků k jejímu zastoupení bývá jak šafránu. V takové situaci zůstane "černý Petr" začínání zpěvu zřejmě panu farářovi.

Tomáš Mamý z Budova

Zfatní matčky:

Kaplice:

Pohřby:

5.3. Anežka Tomanová

17.3. Karel Janů

Rychnov n.Malší

Pohřby:

10.3. Jan Harazin

Malonty:

Křty:

17.3. Matěj Škulavík

Pamatujte, prosíme, v modlitbách a vzpomínkách!

Citáty:

Jen vděčný člověk dovede ocenit dary života.

*Jen ten, kdo dovede dary života ocenit,
umí je i plně vychutnat.*

Hans Margolius

*Jsou v našem životě chvíle, v nichž se čas i prostor prohloubí
a pocit vlastní existence se nekonečně rozšíří.*

Charles Baudelaire

*Zachovej si mír nejprve v sobě samém,
pak můžeš přinést mír i druhým.*

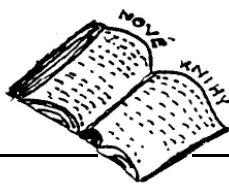
Tomáš Kempenský

*Bez nadšení, které ti zradě zabřeje duši,
nevznikne nikdy nic velikého.*

Adolph von Knigge

Stačí jen začít, a půl je hotovo.

Horacius



Larry Crabb: UVNITŘ

Autor hledá ve své knize cesty k pravdivému křesťanskému životu, při kterém se nemusíme přetvářovat, ale uprostřed reality ve které žijeme, můžeme čerpat z jediného skutečného zdroje naplnění, kterým je Ježíš Kristus.

Reinhard Belin – Guido J.Kolb: ŽIVOT PLNÝ SETKÁNÍ

Příběhy pro každý den, které podávají svědectví o tom, že člověk potřebuje setkání, a to jak se sebou samým, tak i s bližním a s Bohem. Jen v setkávání se přibližujeme k naplnění své existence.

Giuseppe F. Morosini: SVATÝ FRANTIŠEK Z PAULY, život, osobnost a dílo

Knih je plodem dlouhodobého zkoumání a představuje zatím nejspolehlivější životopis sv. Františka z Pauly. Přístupným a poutavým způsobem jsou zde zachyceny rozhodující události světce života i doby a jeho význam pro univerzální církev.

DVD:

MOLOKAI- příběh otce Damiána

Pravdivý příběh muže, který svojí odvahou a horlivou láskou bojoval za práva těch, které společnost odvrhla.

JEŽÍŠ NAZARETSKÝ

Filmové zpracování italského režiséra Franca Zeffirelliho je považováno za dosud nejlepší ztvárnění života a díla Ježíše Krista v dějinách kinematografie. DVD -4x 100min. Slovensky.

Pro děti:

Vera Schaubertová / Michael Schindler:

VELKÁ KNIHA O SVATÝCH ANEB PO KOM SE JMENUJEME

Odpovědi na otázky vás čekají v této knize. Najdete v ní životní příběhy více než sta známých osobností, kterých si lidé v celé Evropě po staletí váží a jejichž jména užívají.

omalovánky – JEŽÍŠOVY ZÁZRAKY

s poutavým slovním doprovodem.

Kč 20,-

Půjčovní doba farní knihovny: ST 16-17.30 ČT 8.45-9.30 PÁ 16-17.30 NE – na požádání

V jiných farnostech se půjčuje po mši sv. a je možné si objednat knihy z kaplické knihovny



V knihovně je možno posedět, přečíst si časopisy, knihy, občerstvit se čajem či kávou. Časopisů máme již kolem 10 druhů. Půjčujeme také audiokazety s přednáškami i hudbou ap.



Je zde i možnost zakoupit si knihy, růžence, obrázky a přívěšky. *M. Mazancová*

INFORMACE

Pro všechny farnosti

■■■ **VÍKENDOVÝ POBYT DĚTÍ NA KTIŠI** se uskuteční od 8. do 10.6. Na programu výlety, hry, písničky i duchovní program. Cena 200,- Kč

■■■ **POUTNÍ ZÁJEZD NA HOSTÝN A SV. KOPEČEK** se uskuteční v sobotu 23.6. Odjezd z Malont v 5h, z Kaplice v 5.15h. Návrat v pozdních večerních hodinách. Protože se jedná o 400 km cesty (tam), budeme vybírat 700,- Kč. Zájemci se mohou hlásit v sakristii, či u P. Pavla – tf. 732 872 662. Záloha: 300,- Kč.

■■■ **FARNÍ DOVOLENÁ 15.-21.7. ŽELEZNÁ RUDA** Opět pořádáme společnou dovolenou pro zájemce z řad farníků. Je vhodná i pro rodiny s dětmi, mladší i starší. Ubytování bude na faře (jedna noc pro dospělého 160-180Kč), pokoje po 4-5 lidech, stravování dle domluvy. Budeme dělat výlety po Šumavě, do okolních měst (Klatovy, Plzeň, hrad Švihov, Regensburg). Více viz příloha našeho časopisu. Přihlásit se můžete u P. Pavla (732 872 662)

■■■ **CHARISMATICKÁ KONFERENCE BRNO 12.-14.7.** Pásmo přednášek, svědectví a modliteb. Více na www.konference.cho.cz nebo u P. Pavla

■■■ **MEDUGORJE – FESTIVAL MLÁDEŽE 29.7.-6.8.** účast na programu setkání mladých z celého světa, výlety k vodopádům a k moři. Pojede P. Pavel.

■■■ **SETKÁNÍ MLADÝCH ČR ŽĎÁR n.S. 14.-19.8.** Pestrý program s besedami, koncerty, přednáškami a bohoslužbami. Přihlášky buď na www.signaly.cz nebo u P. Pavla.

Blansko

■■■ **POUTNÍ MŠE SV.** po svátku sv. Jiří – patrona kostela - se bude konat v neděli 29.4. od 11h. Po mši sv. možnost občerstvení – buď na místě, nebo v restauraci v Hradišti.

Odpoledne procházka od kostela (sraz v 15h) ke kapličce – zde zazní mariánská hudba. Pak od 17h v kostele pásmo hudby a poezie. Zájemci o odvoz ať se přihlásí u P. Pavla.

■■■ **MÁJOVÉ POBOŽNOSTI** se budou konat v květnu každý čtvrtek od 17h

Kaplice

■■■ **PÁSMO VELIKONOČNÍ HUDBY A POEZIE** se bude konat ve středu 25.4. od 18h

■■■ **MÁJOVÉ POBOŽNOSTI** se budou konat v květnu v úterý a neděli od 18h.

■■■ **POUTNÍ SLAVNOST U SV. FLORIÁNA** se uskuteční v neděli 6.5. od 9.30h.

■■■ **DĚTSKÁ MŠE SV.** se přesouvá z 6.5.na neděli 13.5.

■■■ **STRÍTEŽ: PÁSMO HUDBY A SLOVA** u kapličky s následným posezením a občerstvením se bude konat v sobotu 19.5. od 14h

■■■ **PŘÍPRAVA NA BÍRMOVÁNÍ** probíhá v pátek večer v Kaplici od 19h, nebo na společenstvích v okolních farnostech. Pokud jste tuto svátost ještě nepřijali, přihlaste se u P. Pavla (732 872 662), nebo přijďte na přípravu.

■■■ **KROUŽEK VÝTVARNÝCH ČINNOSTÍ** pod vedením pí. Peroutové se schází na faře 2x měsíčně ve středu od 14.30. Informace u paní Peroutové na tf.: 776 891 928

■■■ **VIGILIE PŘED SVATODUŠNÍMI SVÁTKY** se bude konat v sobotu 26.5. od 20h

LITURGICKÝ KALENDÁŘ a INFORMACE

DUBEN 2012

NEDELE	22.4.	3 NEDĚLE VELIKONOČNÍ	žaltář 3.t.
Pondělí	23.4.	Sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka	svátek
Úterý	24.4.	Sv. Jiří, mučedníka	nezáv. pam.
Středa	25.4.	Sv. Marka, evangelisty	svátek
NEDELE	29.4.	4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	žaltář 4.t.

KVĚTEN 2012

Středa	2.5.	Sv. Atanáše, biskupa a učitele církve	památka
Čtvrtek	3.5.	Sv. Filipa a Jakuba, apoštolů	svátek
Pátek	4.5.	Sv. Floriána, mučedníka	
NEDELE	6.5.	5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	žaltář 1.t.
NEDELE	13.5.	6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	žaltář 2.t
Pondělí	14.5.	Sv. Matěje, apoštola	svátek
Středa	16.5.	Sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka	svátek
Čtvrtek	17.5.	Slavnost Nanebevstoupení Páně překládáme u nás na neděli.	
17.- 26.5. nověna – příprava na slavnost Seslání Ducha svatého			
NEDELE	20.5.	NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ (7. velikonoční ne)	žaltář 3.t.

Omlenice

- MÁJOVÉ POBOŽNOSTI se budou konat v květnu každý čtvrtek od 18h
- POUTNÍ ČESKO-NĚMECKÁ MŠE SV. se uskuteční v neděli 20.5. od 11h

Rožmitál na Šumavě

- VÝLET DO ZÁTONĚ se uskuteční v neděli 27.5. Sraz v Rožmitále u kostela ve 14h, pak pěšky do Zátoně (asi 8 km), nazpět bude zajištěn odvoz auty.

Malonty

- MÁJOVÉ POBOŽNOSTI se budou konat v květnu v úterý od 17h.
- MÁJOVÝ KONCERT rodiny Talířovy se uskuteční v neděli 13.5. od 18h na návsi.

V jiných farnostech

- VÍKEND na téma: DUCH SV. V RODINĚ – P. Kodet 18.-20.5. klášter Nové Hrady. Hlídaní dětí zajištěno. Je možné se přihlásit telefonicky na č. 380 420 341 nebo 731 402 981 nebo přímo na www.dcr.bcb.cz

PRAVIDELNÝ FARNÍ PROGRAM

KAPLICE – kostel sv. Petra a Pavla / kostel sv. Floriána / fara /jinde

Úterý	modlitba	18 h letní čas	17.30 zimní čas	kostel
Středa	setkání / biblická hodina	18 h letní čas	17.30 zimní čas	fara
Ekum. biblická hodina: 1. ST v měsíci-18h fara, / 1. ČT od 19h v ev. Arše ted' -2.5. na kat. faře				
Čtvrtek	mše svatá	8 h (v adventní době již v 7h)		kostel
Pátek	mše svatá, pak adorace	18 h letní čas	17.30 zimní čas	kostel
	setkání mladých	19.15 fara	Mše sv. v Domově pro seniory	15h
Sobota	1. sobota v měsíci	16.30h odjezd na Svatý Kámen na mši sv. v 17h		
NEDELE	mše svatá	9.30	1.NE v měsíci - zaměřená na děti, s rytmickými zpěvy. Mimo hl. svátky a hl. prázdniny!	

MALONTY – kostel sv. Bartoloměje / fara

NEDELE	mše svatá / boh.slova	8 h v kostele	Setkání na faře: nyní u Otů Út 1x za 14 dní, nyní: 1.5. a 22.5.	17h
---------------	-----------------------	----------------------	--	------------

OMLENICE – kostel sv. Jana Nepomuckého / fara

NEDELE	mše svatá / boh.slova	8 h v kostele	Setkání na faře: Čt 1-2x za měsíc, nyní: 19.4. a 3.5. po májové	18h l.čas	17h z.čas
---------------	-----------------------	----------------------	---	-----------	-----------

BLANSKO – kostel sv. Jiří / fara

NEDELE	mše svatá v kostele	18h let. čas	17h zim.čas	Setkání na faře: Čtvrtek 1x za měsíc, nyní ???	18h let.č.	17h zim.č.
---------------	---------------------	---------------------	--------------------	--	-------------------	-------------------

DOLNÍ DVOŘIŠTĚ – kostel sv. Jiljí

NEDELE	mše svatá - nyní: 1x za 14 dní	22.4.a 6.5.	11.15	Setkání ve společenství- 1x měsíčně - v neděli - v sakristii kostela,	nyní: ???	18.30
---------------	--------------------------------	-------------	--------------	---	-----------	--------------

RYCHNOV NAD MALŠÍ – kostel sv. Ondřeje

NEDELE	mše svatá nyní: 1x za 14 dní	29.4.a 13.5.	11.15	Setkání v 17/18h Pondělí: 30.4.	Svatý Kámen poutní kostel P. Marie Sněžné: 1. SO v měsíci: mše v 17h nyní: 5.5.	
---------------	------------------------------	--------------	--------------	---------------------------------	--	--

ROŽMITÁL NA ŠUMAVĚ kostel sv. Šimona a Judy

SOBOTA	mimo 1. sobotu	mše svatá:	18h let.čas	17h zim.čas	Setkání na faře: Sobota 1x za měsíc, nyní: 28.4.	19h-l.čas 18h-z.čas
---------------	----------------	------------	--------------------	--------------------	--	--------------------------------------

POHORSKÁ VES kostel sv. Linhart

Bohoslužby:	Poslední SO v září	v 11h	Setkání dětí (1 x za 14 dní) v klubovně na Obecním úřadě:	Sobota 10h
--------------------	--------------------	-------	---	------------

CETVINY: kostel Narození P.Marie

POHOŘÍ NA ŠUMAVĚ: P. Marie Dobré rady

Něm.-česká pouť: 2. SO v srpnu- 14h Česká pouť: neděle 9.9. v 14.30h	- Pondělí velikonoční: 15h mše sv. ost. nepravidelně - září- 2.sobota a neděle: česko-něm.poutní mše sv.
---	--

Správa farností: Farské nám. 80, 382 41 Kaplice, ☎ 380 313 096, fax - po tf. oznámení.

E-mail: farnost.kaplice@atlas.cz web: www.farnostkaplice.cz

Správce farností: P. Pavel Šimák, ☎ 732 872 662, e-mail: p.pavel.simak@seznam.cz

Doba kdy je kněz nejnáze k zastizení na faře v Kaplici:

Středa 8 – 10.30 a 16h-17h, Čtvrtek 9 – 10.30h Dle možností i jindy. Pondělí je volný den.

Návštěvu je nejlépe domluvit předem (po telefonu)

Farní list Kaplicka vydává Římskokatolická farnost Kaplice pro vnitřní potřebu farností v nákladu 150 ks. Adresa na níž můžete posílat příspěvky do časopisu - výše. **NEPRODEJNÉ** (náklady na 1 ks asi 15,-Kč) Toto číslo vyšlo v neděli 22.4.2012

Úmysly apoštolátu

modlitby

na měsíc duben 2012



Úmysl všeobecný: Aby mnoho mladých lidí zaslechlo volání Krista a následovalo ho v kněžství a řeholním životě.

Úmysl misijní: Aby vzkříšený Kristus byl znamením spolehlivé naděje pro muže a ženy afrického kontinentu.

Úmysl národní: Za pomoc Ducha Svatého pro všechny životní situace, spojené s bolestí a utrpením.

Úmysly farní: Děkujeme Ti, Pane, za dar spásy a prosíme Tě, naplň náš život hlubokou radostí, abychom se stali přesvědčivým znamením spásy pro druhé

● Požehnej, Pane, našim nově pokřtěným Janovi a Evě, veď je v jejich křesťanském životě, dej, ať se zapojí do života farnosti a ve víře vytrvají

● Prosíme o naplnění Tvým Duchem a jeho dary pro všechny naše bratry a sestry.

● Povolj, Pane, k účasti na přípravě k biřmování další bratry a sestry a tuto přípravu požehnej

● Požehnej, Pane, všem našim rodinám, upevňuj jejich jednotu a vzájemnou lásku, rodičům dej moudrost k výchově a dětem dar víry

● Pomoz nám, Pane, založit společenství rodin, ministrantské společenství a obnovit společenství mladých

● Prosíme za mír pro celý svět, za pomoc pro usmíření mezi nepřátelými skupinami lidí a za obrácení těch, kdo zamýšlejí konat ve světě zlo, zvláště prosíme za mír pro Sýrii, Izrael, Afganistan, Irák a Koreu

● Požehnej, Pane, katechetické a pastorační práci Růženky, Štěpánky, Kristýny a patera Pavla, ať přinese bohatý užitek

● Prosíme za děti, které se připravují na první svaté přijímání, přitáhni je k sobě a dej ať se Ti neztratí.

● Prosíme za dívku Joyce z Indie, jíž jsme si vzali do adopce na dálku. Žehnej jí, i celé rodině, buď jí oporou, pomoz jí vystudovat a najít si dobrou práci.

● Požehnej činnosti Kaplické Charity a všem, o které se Charita stará.

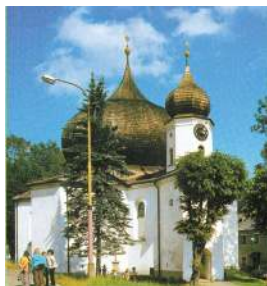
● Prosíme za ubytované na našich farách, pomoz jim v jejich problémech

● Smiluj se, Pane, nad těmi, kteří propadli alkoholu, drogám, hazardním hrám, ap., a také nad uvězněnými, osvobod' všechny z moci zla a upevni v dobrém

● Posilni či zcela uzdrav naše tělesně i duševně nemocné, potěš všechny osamělé, zoufalým dej novou naději a veď k trpícím naše kroky. Zvláště prosíme za

● Odpusť, Pane, hříchy našich zemřelých, smiluj se nad nimi a přijmi je do své slávy.

Zveme Vás na farní dovolenou



15.-21.7.2012

v **Železné Rudě na Šumavě**

Ubytování na faře ve 4-5 lůžkových pokojích. Jedna noc přijde na 160-180 Kč.

Strávíme zde 6 nocí. K dispozici je kuchyňka, společen. místnost.



Čeká nás tu překrásná Šumavská příroda. Černé a Čertovo jezero (6 km od Ž. Rudy) Hora Špičák s lanovkou Pancfí ...

Můžeme navštívit města: Plzeň, Klatovy (obě se zajímavým podzemím) V Plzni je ZOO.



Podíváme se na vodní hrad Švihov.

Výlet si můžeme udělat i do Německa – do Regensburgu a nebo jen kousek za hranice do Bavorské Rudy, kde je např. Muzeum lokomotiv a další zajímavosti.

Stravování - buď na cestách (výletech) nebo si můžeme uvařit ve farní kuchyni, příp. můžeme navštívit restauraci.

Program – buď společný s P. Pavlem, nebo vlastní.

Finanční náročnost: asi 2500,- Kč (ubytování+strava 2 tis. a 500 Kč doprava, vč. výletů)